

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1950-1951.

VERGADERING VAN 14 NOVEMBER 1950.

Wetsvoorstel tot vervanging van de wet van 1 September 1920, waarbij aan minderjarigen beneden zestien jaar toegang tot de bioscoopzalen wordt ontzegd.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Wij hebben de eer een initiatief genomen door Mej. della Faille d'Huysse opnieuw op te nemen en aan de Hoge Vergadering voor te stellen.

Niemand betwist nog het nut van de wet van 1 September 1920 (*Belgisch Staatsblad* van 18 Februari 1921), welke aan de minderjarigen onder de 16 jaar de toegang tot de zalen van bioscoopvoorstellingen verbiedt.

Een ondervinding van een kwart eeuw laat uitschijnen dat deze wetgeving nochtans op zekere punten zou moeten versterkt worden. De invloed welke de bioscoop uitoeft op de jongeren, zelfs boven 16 jaar, is inderdaad te noodlottig. In dit opzicht volstaat het de kinderrechters, de afgevaardigden bij de kinderbescherming, de hoofden der opvoedings- of wederopvoedingsgestichten te raadplegen om voldoende ingelicht te worden.

Anderzijds blijkt het dat de door de wet van 1 September 1920 voorziene sancties dikwijls ondoeltreffend blijven. Wanneer een inbreuk vastgesteld wordt in een voorstellingszaal, is het een aangestelde die door de wet getroffen wordt, door een straf welke ten andere zeer licht is. Men stelt vast dat deze aangestelde aanstonds ontslagen wordt door de eigenaar, die zelf practisch aan elke vervolging ontsnapt, zodat in feite elke toepassing van straffen voorzien in geval van herhaling onmogelijk is. De rechtbanken maken inderdaad nooit gebruik van hun macht om de sluiting uit te spreken van de inrichting, waar de inbreuk gepleegd werd. Nochtans, de bijkomstige straf der sluiting, tot heden alleen voorzien in geval van herhaling, blijkt precies de meest doeltreffende te zijn, daar ze toelaat onrechtstreeks de personen te treffen die zich achter de zaakvoeders en aangestelden verschuilen en die zich in het algemeen alleen met de winst bekomen en weinig of niets over hebben voor het moreel aspect der voorstellingen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1950-1951.

SÉANCE DU 14 NOVEMBRE 1950.

Proposition de loi tendant à remplacer la loi du 1er septembre 1920, interdisant l'entrée des salles de spectacle cinématographique aux mineurs âgés de moins de seize ans.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Nous avons l'honneur de reprendre une initiative prise par Mme della Faille d'Huysse et de la soumettre à la Haute Assemblée.

Nul ne conteste plus l'utilité de la loi du 1er septembre 1920 (*Moniteur Belge* du 18 février 1921) interdisant l'entrée des salles de spectacle cinématographique aux mineurs âgés de moins de seize ans.

A l'expérience d'un quart de siècle, il apparaît que sur certains points, cette législation devrait cependant être renforcée. Trop néfaste est, en effet, l'influence exercée par le cinéma sur les adolescents même âgés de plus de seize ans. Il suffit de consulter, à cet égard, les juges des enfants, les délégués à la protection de l'enfance, les chefs des établissements d'éducation et de rééducation, pour être suffisamment édifié.

D'autre part, il semble que les sanctions prévues par la loi du 1er septembre 1920 se révèlent souvent inefficaces. Quand une infraction a été constatée dans une salle de spectacle, c'est le préposé qui se trouve frappé par la loi, d'une peine d'ailleurs fort légère. L'on constate que ce préposé est licencié aussitôt par le propriétaire de la salle qui, lui, échappe pratiquement à toute répression, rendant impossible l'application des peines prévues en cas de récidive. En effet, les tribunaux n'usent jamais de la faculté qui leur est accordée de prononcer la fermeture de l'établissement où l'infraction a été commise. Or, cette peine accessoire de la fermeture, prévue jusqu'ici en cas de récidive est précisément celle qui se révélerait le plus efficace, car elle permet d'atteindre indirectement les personnes qui, se dissimulant derrière les gérants et les préposés, sont généralement préoccupées avant tout de considérations lucratives et se soucient trop peu de l'aspect moral des représentations.

Het komt herhaaldelijk voor dat in de loop van een voorstelling, aangekondigd als toegankelijk voor kinderen, uitknipsels hingelast worden welke uit de film verwijderd werden vóór de vertoning aan de controlecommissie. Deze inbreuk is niet uitdrukkelijk voorzien door de wet en is overigens zeer moeilijk te ontdekken.

Onderhavig voorstel heeft tot doel de wet van 1 September 1920 in die zin te wijzigen en aan te vullen :

Enerzijds, door het verbod van toegang tot de bioscoopvoorstellingen uit te breiden tot de leeftijd van 18 jaar, uitgenomen voor de gevallen die reeds toegelaten waren door de wet van 1 September 1920; anderzijds, door de gevangenisstraf af te schaffen welke ondoelmatig is gebleken en ze te vervangen door een geldboete en de verplichte sluiting reeds voor de eerste inbreuk.

Van al de beschikkingen is deze de meest doelmatige, daar ze de enige is welke de handelsvennootschappen, andere dan personenvennootschappen kan vrees aanjagen, waar deze zich achter de directeur of de mandataris verschuilen en aan alle strafrechtelijke beteugeling van persoonlijke aard ontsnappen.

Het voorstel voorziet eveneens, zoals de wet betreffende het verbod van toegang van de minderjarigen tot de dans- en speelzalen, dat de afgavaardigde van de kinderbescherming en de maatschappelijke assistenten verbonden aan de sectie kinderbescherming der parketten, zullen belast worden met het toezicht op de toepassing van de wet, en kunnen bekleed worden met de hoedanigheid van agent of officier der gerechtelijke politie. Hetzelfde zou gelden voor de leden van de filmkeuring-commissie, speciaal voor wat betreft het in acht nemen der bepalingen van artikel 3, lid 1 en 2.

De bepaling die de uitbater verplicht in geval van sluiting het loon van zijn personeel uit te betalen gaat uit van een gevoelen van billijkheid; die bepaling geldt niet voor de leden van het personeel welke zouden veroordeeld zijn als daders, mededaders of medeplichtigen van de inbreuk welke de sluiting veroorzaakt heett.

Wat betreft de ouvreuses die met drinkgeld betaald worden, zou het passen dat de paritaire commissie een som bepaalt welke dit bedrag vertegenwoordigt, rekening gehouden met het belang van de zaal, en alle andere passende beschouwingen. In geval van betwisting, zal de werkchtersraad moeten beslissen.

ONDERZOEK DER ARTIKELEN.

Onder voorbehoud van de hierboven vermelde algemene wijzigingen, nemen de meeste artikels de beschikkingen over van de wet van 1 September 1920; zij vragen dan ook geen commentaar.

ART. 2.

Het bestaand gebruik van aankondiging van de voorstellingen als zijnde « kinderen niet toegelaten »

Il arrive fréquemment qu'au cours d'un spectacle annoncé comme accessible aux enfants, l'on réintroduise des coupures faites par le déposant avant la présentation du film à la Commission de contrôle, une pareille infraction non expressément prévue par la loi étant du reste difficile à déceler.

La présente proposition vise à modifier et à compléter dans ce sens la loi du 1er septembre 1920 :

D'une part, en étendant jusqu'à l'âge de 18 ans accomplis l'interdiction de fréquenter les salles de spectacle cinématographique, excepté dans le cas déjà prévus par la loi du 1er septembre 1920; d'autre part, en supprimant la peine de l'emprisonnement qui se révèle inefficace et en la remplaçant par une amende et la fermeture obligatoire dès la première infraction.

Cette disposition est la plus efficace de toutes, étant la seule capable d'intimider les sociétés commerciales, autres que des sociétés de personnes qui se dissimulent derrière le directeur ou le mandataire et qui échappent à toute répression pénale de caractère personnel.

La proposition prévoit aussi, comme le fait la loi interdisant aux mineurs l'accès des salles de jeux ou de danse, que les délégués de la protection de l'enfance et les assistants sociaux attachés à la section de protection de l'enfance des parquets, seront chargés de surveiller l'application de la loi et pourront être revêtus de la qualité d'agents ou d'officiers de police judiciaire. Il en serait de même pour les membres de la Commission de contrôle des films, spécialement en ce qui regarde l'observation des dispositions reprises à l'article 3, 1° et 2°.

C'est un souci d'équité qui inspire la disposition qui oblige le tenant ou l'exploitant à payer, en cas de fermeture, les salaires du personnel, sauf en ce qui regarde les membres de ce personnel qui auraient été condamnés comme auteurs, co-auteurs ou complices de l'infraction qui a entraîné la fermeture.

En ce qui regarde les ouvreuses payées au pourboire, il conviendrait que les commissions paritaires déterminent la somme représentative de celui-ci, en tenant compte de l'importance de la salle et de toute autre considération jugée opportune. Sinon, en cas de contestation, les juridictions prud'homales apprécieront.

EXAMEN DES ARTICLES.

Sous réserve des modifications générales susdites, la plupart des articles reprennent les dispositions de la loi du 1er septembre 1920 et ne nécessitent donc pas de commentaires.

ART. 2.

L'ancien usage d'annoncer les spectacles comme étant « enfants non admis » n'était pas sanctionné.

was niet door de wet bekrachtigd. Het voorstel voorziet in deze leemte. De vermelde termen moeten aangezien worden als de enige die mogen gebruikt worden.

Indien wij de vermelding opleggen : « toegang verboden aan de minderjarigen van min dan 18 jaar », dan is dit om de verwarring te vermijden welke heden veelvuldig voorkomt, daar, wanneer geen enkele vermelding aangebracht is, er gemeend wordt dat de voorstelling wel toegankelijk is voor de kinderen.

ART. 3.

Vervangt de politiestraffen voorzien bij artikel 3 der wet van 1 September 1920 door een correctionele boete en voorziet een derde qualificatie. Deze bedoelt namelijk de vervanging, door een onverkorte filmkopij, van een andere kopij welke slechts toegelaten werd mits zekere uitknipsels of onder om het even welke andere voorwaarde.

ART. 8.

Voorziet een contrôle, uitgeoefend door bepaalde bijzonder bevoegde personen. De uitoefening van deze contrôle zal moeten geregeld worden door de Minister van Justitie en de rechterlijke overheden, in het licht van de ervaring.

Het spreekt vanzelf dat niets ontnomen wordt aan de bevoegheid van de gewone vertegenwoordigers der rechterlijke politie.

J.-A. JESPERS.

La proposition comble cette lacune. Les termes mentionnés doivent être considérés comme les seuls qui puissent être employés.

Si nous imposons la mention « accès interdit aux mineurs de moins de 18 ans », c'est pour éviter la confusion fréquente à l'heure actuelle où, lorsqu'aucune mention n'est affichée dans la salle, on peut croire que le spectacle est accessible aux enfants.

ART. 3.

Remplacer les peines de police prévues par l'article 3 de la loi du 1er septembre 1920, par une amende correctionnelle et prévoir une troisième qualification. Celle-ci vise notamment la substitution d'une copie intégrale à une autre copie qui n'aurait été autorisée que moyennant certaines coupures ou sous toute autre condition.

ART. 8.

Prévoir un contrôle organisé par certaines personnes spécialement qualifiées. La mise en œuvre de ce contrôle devra être réglée par le Ministre de la Justice et les autorités judiciaires à la lumière de l'expérience.

Il va de soi que rien n'est enlevé à la compétence des représentants habituels de la police judiciaire.

Wetsvoorstel tot vervanging van de wet van 1 September 1920, waarbij aan minderjarigen beneden zestien jaar toegang tot de bioscoopzalen wordt ontzegd.

EERSTE ARTIKEL.

De toegang tot de zalen voor bioscoopvoorstellingen wordt enkel toegelaten aan de minderjarigen van minder dan volle 18 jaar, indien de voorstelling uitsluitend samengesteld is uit films toegelaten door een contrôlecmissie, waarvan de inrichting en de werking door de Koning geregeld worden.

ART. 2.

De programma's, uitsluitend samengesteld uit toegelaten films, worden aan het publiek aangekondigd als zijnde voorstellingen voor families en kinderen.

De programma's, tijdens welke een niet toegelaten film of deel van een film voorkomt, worden aangekondigd door een bord met de vermelding : « Toegang verboden voor minderjarigen beneden 18 jaar ».

Elke inbreuk op onderhavig artikel wordt bestraft met een boete van 10 tot 25 frank, vermeerderd met de vigerende opdecimes.

ART. 3.

Wordt gestraft met een boete van 26 tot 5.000 fr., vermeerderd met de vigerende opdecimes :

1° al wie een niet-toegelaten film of deel van film zal hebben vertoond, in de loop van een programma aangekondigd als toegelaten;

2° al wie een film of deel van film zal hebben vertoond met schending der voorwaarden, gesteld voor de toelating er van, in de loop van een programma aangekondigd als toegelaten;

3° al wie een minderjarige beneden 18 jaar zal hebben binnengeleid, binnen gelaten of geduld in de bioscoopzaal, met overtreding van deze wet.

ART. 4.

Het vonnis van veroordeling wegens een der misdrijven voorzien bij artikel 3 gelast in elk geval de sluiting, voor een termijn van drie dagen tot zes

Proposition de loi tendant à remplacer la loi du 1er septembre 1920, interdisant l'entrée des salles de spectacle cinématographique aux mineurs âgés de moins de seize ans.

ARTICLE PREMIER.

L'entrée des salles de spectacle cinématographique n'est autorisée aux mineurs de moins de dix-huit ans accomplis que lorsque le spectacle est composé uniquement de films autorisés par une commission de contrôle, dont l'organisation et le fonctionnement sont réglés par le Roi.

ART. 2.

Les programmes, composés uniquement de films autorisés, seront annoncés au public comme constituant des spectacles pour familles et enfants.

Les programmes au cours desquels figure un film ou une partie de film non autorisé, seront annoncés par un écriteau portant la mention : « Accès interdit aux mineurs de moins de dix-huit ans ».

Toute infraction au présent article sera punie d'une amende de 10 à 25 francs, majorée des décimes additionnels en vigueur.

ART. 3.

Sera puni d'une amende de 26 à 5.000 francs, majorée des décimes additionnels en vigueur :

1° quiconque aura représenté ou fait représenter un film ou une partie de film non autorisé, au cours d'un programme annoncé comme autorisé;

2° quiconque aura représenté ou fait représenter un film ou une partie de film en violation des conditions fixées pour son autorisation, au cours d'un spectacle annoncé comme autorisé;

3° quiconque aura introduit, laissé pénétrer ou toléré un mineur de moins de dix-huit ans, dans une salle de spectacle cinématographique, en infraction avec la présente loi.

ART. 4.

Le jugement de condamnation pour l'un des délits prévus à l'article 3, ordonnera dans tous les cas, pour un terme de trois jours à six mois,

maanden, van de zaal waar de inbreuk is vastgesteld. Het vonnis kan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die maatregel, ondanks verzet of hoger beroep, bevelen. Het voordeel der voorwaardelijke veroordeling kan niet aan de straf van sluiting toegekend worden.

In geval van tweede veroordeling wegens een der feiten voorzien bij artikel 3 binnen een termijn van vijf jaar, kan de definitieve sluiting uitgesproken worden.

ART. 5.

De houder of uitbater van de zaal die ingevolge het vorig artikel gesloten werd, zal tijdens de periode van sluiting de lonen betalen van de leden van zijn personeel die niet als daders, mededaders of medeplichtigen gestraft worden.

ART. 6.

Elke inbreuk op de beschikking van het vonnis, waardoor de sluiting bevolen wordt, wordt gestraft met een boete van 26 tot 5,000 frank vermeerderd met de vigerende opdecimes. Hetzelfde vonnis kan de definitieve sluiting uitspreken.

ART. 7.

De straffen, voorzien bij deze wet, worden uitgesproken zowel tegen de uitbater en de houder van de zaal als tegen de aangestelde die verantwoordelijk is voor het binnengelaten of voor de aanplakking.

Zij worden uitgesproken voor elk minderjarige beneden 18 jaar wiens aanwezigheid tijdens de voorstelling zou vastgesteld zijn.

Indien de uitbater een vennootschap is met rechts-persoonlijkheid, wordt de straf uitgesproken tegen degene of degenen die er het beheer van hebben.

ART. 8.

De leden van de filmkeuringcommissie alsook de afgevaardigden ter kinderbescherming en de afgevaardigden en maatschappelijke assistenten verbonden aan de sectie « Kinderbescherming » der parketten en parketten-generaal hebben vrije toegang tot de zalen voor bioscoopvoorstellingen.

Zij worden voorzien van een kaart uitgereikt en getekend, voor de eersten, door de Minister van Justitie, voor de anderen, door de magistraat van wie zij afhangen.

Die personen kunnen door de Minister van Justitie bekleed worden met de hoedanigheid van agenten of officieren van de gerechtelijke politie. Zij mogen de hulp der gewapende macht vorderen.

la fermeture de la salle où l'infraction a été constatée. Le jugement pourra ordonner l'exécution immédiate de cette mesure nonobstant opposition ou appel. Le bénéfice de la condamnation conditionnelle ne pourra s'étendre à la peine de fermeture.

En cas de seconde condamnation pour un des faits prévus par l'article 3, dans un délai de cinq ans, la fermeture définitive pourra être prononcée.

ART. 5.

Le tenancier ou l'exploitant dont la salle a été fermée en vertu de l'article précédent, paiera les salaires de son personnel pendant la période de fermeture, aux membres de son personnel qui n'auront pas été condamnés comme auteurs, co-auteurs ou complices.

ART. 6.

Toute infraction à la disposition du jugement ordonnant la fermeture sera punie d'une amende de 26 à 5.000 francs, majorée des décimes additionnels en vigueur. Le même jugement pourra prononcer la fermeture définitive.

ART. 7.

Les peines prévues par la présente loi seront prononcées autant contre l'exploitant et le tenantier de la salle que contre le préposé responsable de l'admission ou de l'affichage.

Elles seront prononcées pour chaque mineur de moins de dix-huit ans dont la présence aura été constatée durant la représentation.

Si l'exploitant est une société à personnalité juridique, la peine sera prononcée contre celui ou ceux qui en ont la gestion.

ART. 8.

Les membres de la Commission de contrôle des films, ainsi que les délégués à la protection de l'enfance et les délégués et assistants sociaux attachés à la section « Protection de l'enfance » des parquets et parquets généraux, auront libre accès dans les salles de spectacle cinématographique.

Ils seront munis d'une carte délivrée et signée pour les premiers, par le Ministre de la Justice, pour les autres par le magistrat dont ils dépendent.

Ces personnes pourront être revêtues par le Ministre de la Justice de la qualité d'agents ou d'officiers de police judiciaire. Ils pourront requérir l'assistance de la force publique.

ART. 9.

De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, inbegrepen hoofdstuk VII en artikel 85, zijn toepasselijk op de inbreuken voorzien bij onderhavige wet.

ART. 10.

De wet van 1 September 1920, waarbij aan de minderjarigen beneden 16 jaar toegang tot de bioscoopzalen wordt ontzegd, wordt ingetrokken.

ART. 11.

De Koning kan de bepalingen van onderhavige wet samenschakelen met de wet van 15 Mei 1912 op de kinderbescherming.

J.-A. JESPERS,
R. ANCOT,
J. HANQUET,
A. LAMBOTTE - PAULI,
A. SLEDSENS,
V. LEEMANS.

ART. 9.

Les dispositions du Livre Ier du Code Pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

ART. 10.

La loi du 1er septembre 1920, interdisant l'entrée des salles de spectacle cinématographique aux mineurs de moins de seize ans, est abrogée.

ART. 11.

Le Roi pourra coordonner les dispositions de la présente loi avec la loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance.